

(M.M. 7/88)

Uprostřed hudebníků spojených s 4AD zaujímají DIF JUZ zvláštní místo. Instrumentální hudba, co hrají, se z jedné strany dokonale mísí s tím, co pod hlavičkou 4AD vychází, z druhé se zase pojí s tvorbou některých jazz-rockových formací první poloviny 70. let. Těžko se ubráníme dojmu, že kdyby DIF JUZ vznikly o deset let dříve, mohli by se klidně jmenovat Mahavianu Orchestra.

Skupina začala svou činnost v roce 1980 a vystupovala v klubech a později na koncertech kapel novovlní avantgardy (kromě jiné také The Birthday Party). V roce 1981 se objevily náklady 4AD dva maxi "Euremic" a "Vibrating Air", které vyšly v reedici roku 1986 na albu "Out Of The Trees". V roce 1983 jim vydává firma Red Flame minialbum "Who Says So" a o dva roky později jiná firma (Pleasantly Surprised) vydala kazetu "Time Clock Turn Back". DIF JUZ však zůstali věrni Ivovi a roku 1985 se dočkali první dlouhohrající desky - "Extractions", příznivě přijaté kritiky i veřejností. Album produkoval Robin Guthrie a Elizabeth Frazer zase pomohla svým vokálem v písni "Love Insane".

Skupinu tvoří: David Curtis (g, kbd), Alan Curtis (g), Scott Roger (bg) a Richard Thomas (dr, sax).

DISKOGRAFIE:

EP Euremic, 1981 (BAD 109).

EP Vibrating Air, 1981 (BAD 116)

LP Extractions, 1985 (CAD 505)

LP Out Of The Trees, 1986 (MAD 612)

LONELY IS AN EYESORE

-je titul převzatý z písně "Fish" skupiny THROWING MUSES a zároveň kompilační album a video kazeta, vydané v červenci roku 1987 firmou 4AD.

K realizaci videa byl pozván Nigel Grierson, člen skupiny 23 ENVELOPE, které tvoří u firmy obaly desek.

Nigel: "Málokdy mne komerční práce, neokládá dělat něco, co mi někdo přikáže. Mám své vlastní představy, někdo je přijme, jiný ne. Chtěl jsem vytvořit hlavně dílo filmové, ale skupiny mě omráčily právě svým individuálním přístupem: každá si chtěla zachovat vlastní styl a podobu svého projektu."

I přes Griersonovu nespokojenost, se 42-minutová video kazeta stala především filmovým dílem, ve kterém hudba plní roli ilustrace. Autorovy vize prozrazují očerování krásami přírody: "Příroda poskytuje nejlepší filmový materiál. Voda je možná nudná, ale pro mne je paprsek slunce, odrážející se na vlnách, nášim nespokojitelným."

Specifický přístup Griersona k filmářskému řemeslu, udělal z "Lonely Is An Eyesore", dále se tak řídí "neokutečný obraz skutečnosti". Většinou se vzdává barev (This Mortal Coil, Dif Juz, Dead Can Dance, Wolfgang Press), nebo manipuluje s barevnými akvarely (Crushed - Cocteau Twins) a vsugerovává tak představy jako ze sna. V tomto celku dynamicky spojený a pestrý barevný film ke skladbě "Hot Doggi" skupiny Colourbox vytrhává z transu a současně vtáhne diváka do dalšího, přímo hrůzostrašného snu. Ve filmech hrají největší roli plastické obrazy, plné tajemnosti a mysticismu.

Na desce zní hudba rozhodně s menším efektem, než na filmu a tak zatímco album vzbudilo spíše smíšené reakce, video kazeta je malým uměleckým dílem.

(L.M. 7/88)

POLEDNÍ

Ohroady, děsíte mne jako katedrály;
hřmíte jak verbany; v nitrech, kde našel bys
věčný žal prokletý, ani chrapot neustálý,
třesavá osvěta vašich DE PROFUNDIS.

Ó moře, nenesu tvé vadouvání a vření
vždyť mý duch je jich pln; neustále slyším ten
sazích lidí adeptových, v němž valy ká pokřesní,
v tom saichu ukrutném a žvoucím a mofakých pěn.

Bez hvězdoslavy své, ó Koci přelichvatná
bys byla nesáříc ani se netřpytíc !
Kob hledám prázdnotu a tmu, kde není nic !

Zajisté, temnoty jsou samy ona plátna,
kde žijí, z očí mých pryščíce v tisících,
zmizelé bytosti pohledů hřejících.

Charles Baudelaire

DEAD CAN DANCE

Co je to za divný název - mrtví umí tančit... První spojitost "Gotici", londýnský klub Batcave a Dead Can Dance, kteří debutovali době, kdy móda pochmurné vize pekla, apokalypsy, záhuby a šílenství hořela vrcholů.

"Je to fakt tak" - říká Brendan - "tenhle název se stal naším altatroskem..." /Ty, koho tenhle altatros zajímá, odkazují na poemu Samuela Taylora Coleridge; J.R./ "hledali jsme něco, co by zobrazovalo tvůrčí proces... Chtěli bychom probudit řeč mrtvých k životu" - dodává Lisa Gerrard. I přes tenhle název, hudba Dead Can Dance není a nikdy nebyla, pochlebováním nějaké mody. Tvorí hudbu tak neopakovatelnou a vyjimečnou, že se s upínou rozhodl angažovat jen Ivo z 4AD.

"Naše písničky nesají žádné poselství," říká Lisa, "ale odráží se v nich všechno, co vidíme den co den, to, co má vliv na naše proměnlivé nálety, od melancholie k radostné euforii. Jakoť všechno má svůj rytmus, svou vnitřní hudbu - projíždějící auta, děti hrající fotbal, světla na křižovatkách... Je třeba to jen umět vytrhnout - přeložit do jazyka hudebních nástrojů. Texty, jakkoliv jsou důležitě, hrají druhotnou roli. Vyplovají samy o sobě z ovzduší hudby."

DEAD CAN DANCE se přestěhovali v létě roku 1982 z Melbourne do Londýna. Po srovnání personálních zvěí, dostal autor podoby australského kvintetu, ve kterém z původního obsazení zůstali jen Lisa a Brendan. V roce 1983 podepsali smlouvu s 4AD, na základě nahrávek z jejich kasety "The Fetal Impact", vydané přes časopis "Fast Forward". Dobré měno učinili tento skladtám jejich nové verze na debutovém albu "Dead Can Dance", publikovaném v březnu 1984.

Album přináší deset kompozic s již se prvními čtyřech taktech nevidí melodičkou a aranžérskou odvězanost, lišící se emocionálně různorodostí i překvapujícím bohatstvím výrazových prostředků od v té době tak propagovaného, syntetizátorového popu. Do popředí je vysunutá Lisa, její dramatický hlas jako osobitý nástroj, zvláště v skladbách "Frontier", "Ocean" a "Musica Eterna". Skladby, co zpívá Perry mají konvenčnější charakter: nemůžeme se vyhnout přirovnání k The Doors, a Joy Division, i když určitě nesnižují hodnotu desky. Velký vliv na charakteristický zvuk Dead Can Dance má yang t'chin (čínské oběma citery), různé perkusy, které při zručném využití tvoří jakoby nervovou tkáň desky. Ještě zajímavější podoba skupiny představuje podívok po albu vydaný singl maxi "The Garden Of Arcane Delights", na kterém skladby "Carnival of Light" a "Flowers Of The Sea", dosahují intenzity jakýchkoli primitivních, rituálních obřadů.

V roce 1984 se Lisa zúčastnila projektu s názvem This Mortal Coil a přinesla do něho dvě vlastní skladby "Leave Me Alone" a "Dreams Made Flesh" a jsou bezpochyby jedny z nejkouzelnějších fragmentů alba "It'll End In Tears". V té době se skupina zmenšila jen na duet "Gerrard - Perry", využívající extrémních hudebníků.

První dvě desky jednoznačně poukazovaly na sklony kapely používat majestátní, quasi-orchestrální zvuk a z druhé strany zase hudební rituály, čerpající jakoby z jakési lidové tradice. Nadčasové i nadnárodní. V případech se projevoval osobity spiritualismus, který se musel nevyhnutně spojit s vývojem kapely.

"Hudba, co hrajem není naše vlastní" - objasňuje Lisa, "absorbujeme ji intuitivně z okolí a dělíme se o ni s ostatními lidmi. Tahle cesta, jím ukazuje naše pocity. Je až natolik osobitá, že se časem začnu bát myšlenky, že bude špatně přijata a zcela opačně pochopena.

V prosinci 1985 se začala nová, logická etapa ve tvorbě skupiny: Album "Spleen And Ideal" - titul zapůjčený z Květů zla Charlese Baudelaira, přetrhnuv už i tak tenkou nit, pojící dosud scutor s rockovým kontextem, vracející se ke středověké hudbě - chorálům /De Profundis, Ascension/ a používajíc v aranžmá violoncell a pozoru z vážné hudby, exotický odstín sekci tympanů a nerozlučným yang T'chin. Vytvořili tak nezvyklý otřad, tematický celek plný majestátnosti.

Mimo náboženských asociací, se však neodvolávají na žádné konkrétní náboženství - určují však nicméně element podmínky existence každé z nich: víru.

Brendan: "Oduševnělá hudba- to ano, ne však náboženská. Na desce není ani Bůh, ani náboženství, ani cokoli ujetého v zkonstatělou doktrínu způsobem deklarace víry. Hudba zrcadlí naše osobní přesvědčení a víru."

"Spleen And Ideal" jako by tvoří antitézou "Faith" The Cure. Propracovanost melancholií a idealismem, vycházející z filosofie romantismu - víra ve zušlechťující, očistnou roli utrpení /strádání/. Víra v život a nepomíjející krásy. Termíny "rock" a nebo "pop" vzhledem k hudbě této kapely ztrácí svůj význam. Je třeba uznat fakt, že se někde na okraji směrů rodí úplně něco nového. Tenhle fenomén je sice nerozlučně spjat s osmdesátými léty, pro ně charakteristickým stylistickým rozsahem. Jako i v jiných oblastech časového umění a kultury, v kterých podstatný proces začal probíhat.

/A. Rzewuski/

MARCHEWKA

MARCHEWKA

/ 6.-7. května 1988 /

Páteční Warszawa nás přivítala sluncem. Cílem našeho putování byla boxerská hala "GWARDIA", která se už podruhé stala dějištěm festivalu alternativní hudby "MARCHEWKA".

Slovíčko "alternativní" musíme brát trochu s rezervou, Poláci dokážou za alternativu označit cokoli, NEW ORDER počínaje a CASSIBER konče.

Jaké to bylo uvnitř? V pátek začínala punková ARMIA, v současnosti jedna z nejlepších polských kapel. Vysoký standart si udrželi i na tomto koncertě. Skladby, které známe z polského rozhlasu případně kompilace TONPRESSU "JAK PUNK TO PUNK" zazněly na koncertě v jiných aranžích. Bombardil, Bryla i dechová sekce // potvrdili, že k dosažení úspěchu u punkového publika není třeba hlásat hesla typu NO FUTURE, nosit kohouta nebo koženou bundu. Muzika je tady hlavní.

Po nich nastoupili hosté ze země přestavby "ZVUKI MU", kteří hráli i v Budapešti spolu s PERE UBU, IVOU BITTOVOU a dalšími na maďarské CARROT. Maďarské pouze teritoriálně, neboť dramaturgicky se na ní podíleli především Poláci - členové skupiny RADIO WARŠAWA, kteří ideu CARROT vlastně vymysleli. Sověti mě moc nezaujali, šel jsem se raději občerstvit do bufetu, kde jsem strávil zbytek jejich vystoupení. Podle očitých svědků to zas takový průser nebyl.

Další domácí - T.LOVE. T. znamená mládež / z angl. /, LOVE znamená milovat. Kdysi k tomu dodávali ještě ALTERNATIV. Bylo to pro mě první zklamání festivalu. Značně podbízívá hudba i image zpěváka si získávají další srdce mladých posluchačů, především z Varšavy. Texty kritické /sic/ se točí kolem jednoho - mládeže. Doporučuji pouze na tancovačky.

Vyvrcholením koncertu byli bezesporu NEW MODEL ARMY.

Když jsi daleko

Hrají milostné písně

Od prvních taktů bylo jasné, že se nástrojů chopili profíci. Hráli v rozšířené sestavě se dvěma kytarami. Hudba bazíruje na punku, texty jsou o politice i o lidech. Z pódia přímo sršely skladby z jejich alb /v té době měli na kontě 2/, objevily se kouřové efekty... Možná to bylo až příliš profesionální. Publikum se bavilo skvěle.

Druhá část pátečního večera se odehrávala v klubu REMONT. Nejdříve se promítalo video. Lidi stáli ve frontě na alkohol nebo čaj / v závislosti na momentální finanční situaci / , atmosféra byla spíše klidná, v klubu bylo plno.

AURORA. Místo působení - RZESZOW. Přijeli přímo z NOVE HUTY, kde hráli pro stávkující dělníky. "Situace je stále stejná, drží se" - tím uvedli svůj koncert. A hned naostro: Proletáři všech zemí, spojte se!

Před lety Marx řekl:

Proletáři všech zemí, spojte se!

Když jsme se začali zajímat o to, co s námi dělají,

Tak nám řekli:

Proletáři všech zemí, do toho se nemíchejte!

Když jsme se začali srocovat, tak řekli:

Proletáři všech zemí, rozejděte se!

A když už bylo po všem, tak řekli /ale ti na druhé straně/:

Proletáři všech zemí, promiňte!

Hudba byla ostrá, syrová. Civilizační bariéry se provalily. OK! Jen tak dál!!!!

Po zhruba půlhodinové přestávce vyplněné nudným videem se na pódiu objevili MUTE DRIVERS. Rozběhla se promítačka, na ní filmy Laurela a Hardyho, myšáka Mickyho a podobné. David Rogers a Steve Wright se opřeli do svých nástrojů /g, bg/, z reproduktorů se ozvaly elektronické bicí a první píseň se jmenovala "IT'S FUNNY" /to je směšné/. Obecenstvo rozpumpované AUROROU se dostávalo do varu. Po půlhodině maximální percepce MUTE DRIVERS řvali: "Tak vstaňte sakra všichni, proč ještě sedíte!" Zahráli ještě pár superostrých kousků a více než hodinové představení bylo nenávratně v tahu. V tu chvíli jsem věděl, že jsem do Varšavy nepřišel nadarmo! To bylo opravdu NĚCO.

Druhý den začínali ZIYO. Nemám je rád. Byli sice trochu lepší než poslední, ale pořád mají ke skutečnému umění hodně daleko. Jo, zpěvák umí anglicky.

Host z Francie /prý nečekaný/ se jmenoval JAD VIO /bez záruky/. Obsazení - g, bg, přednatočené pásy s bicími. Největší zážitek byl, když se jeden z hudebníků vyšplhal na vrchol pyramidy reproduktorů. Hudební výkony konvergovaly k nule.

Varšavský kult je ve svém městě oblíben. Dá se tak usuzovat z reakce publika. Byl to ale nejhorší koncert KULTU, jaký jsem kdy viděl. Prostě z formy /že by třeba z CLAN OF XYMOX?/. Nic ovšem nebránilo divákům zazpívat si jejich velký hit "POLSKA".

Vrcholem večera měli být CLAN OF XYMOX ze stáje Ivo - Wats - Russela 4 AD. Totální diskotéka! Jak jeviště /kloboučky a kudrlinky/, tak hlediště, či spíše parket. Písničky pocházely z alb CLAN OF XYMOX a MEDUSA. Odešel jsem předčasně. Ůkoda, rovněž jsem si od Holanďanů sliboval.

Večer měl pokračovat v REMONTU společným koncertem NEW MODEL ARMY a dezerters. Protože pořadatelé prý nezajistili aparaturu, koncert se neuskutečnil, místo toho byla diskotéka pouze pro účinkující a zvané. Přijeli i NEW MODEL ARMY v živé debatě se dvěma Poláky. Umělci se dovnitř dostali, jejich průvodci už však ne, neboť neměli potřebné kartičky. Jeden z Poláků stačil za odcházejícími idoly /nebo spíš už kámoši?/ křiknout: "Ano, vy jste 51, ale my jsme padesátý druhý stát Ameriky. Pak už ho tvrdě pěst pořadatele u vchodu /v Polsku si je kluby najímají/ vyhodila zpátky na varšavský chodník. MARCHEWKA skončila.

- a -

DISKOGRRAFIE ?

NEW MODEL ARMY - SP Bittersweet

SP Great Expectations

MINI LP Vengeance

LP Ghost Of Cain

EP White Coats

LP Radio Session

..... a možná ještě něco

MUTE DRIVERS - LP Lighten Up Vol 1 /1988 - Irradiated

CLAN OF XYMOX - LP Subsequent Pleasures

/ 500 exemplářů soukromě vydaných
v Holandsku /

LP Clan of Xymox /1984 - 4 AD/

EP A Day /1985 - 4AD/

LP Medusa /1986 - 4 AD/

píseň "Muscoviet Mosquito" na desce

Lonely Is An Eyesore /1987 - 4 AD/

EP Blind Hearts /1987 - 4 AD/

Ve "Marchewku '88" přijela do Polska kapela Clen of Xymox. Nakonec se mi podařilo ukecat jejich manažera, abych mohl členům téhle kapely položit pár otázek. Odehrálo se to v jednom bezvýznamném kancelu v zádní části Haly Gwardia, 15 minut po konci vystoupení Xymox. Ochrátil jsem se na nepohled nejjednoduššího /a jak jsem později zjistil nejukecanějšího/ - Franke Weyriga, kytaristu a klávesistu.

"Přijeli jsme sem na pozvání. Byli jsme už v Polsku kdysi pár dní jako turisté a chtěli jsme se sem zase podívat. Západní média nás ukazují jinak, než jakí opravdu jste. Myslíš, že bude v Polsku revoluce?"

Po téhle, trochu infantilní, výpovědi, jsem si řekl, že by mohlo být zajímavé co si oni, slavní lidé ze Západu myslí o nás a naší zemi.

"Demokracie je jediné možné současné řešení a u Vás není možnost volby. To, co jste viděli, na nás drtivě zapůsobilo. Byl jsi někdy v Holandsku, v Anglii? Viděl jsi obchody s hračkami? Můžeš si tu vytrhat. Šli jste do polského obchodu a nebylo z čeho vytírat."

(Tahle verze mezi plyšovými medvídky mne dokonale utvrdila v přesvědčení, že jsem se jí stal z hostu, zatímco oni pluli dole, prozrazující své názory.)

"Ve Velké Británii i Americe jsme se stali známou kapelou."

A jít je Váš cíl?

"Děláš tu nejlepší hudbu, na jakou stačíme. To lidé rozhodnou, co s ní bude. Pro Holáky je to, o čem se zpívá velmi důležité. Ostatně o textech Ti něco řekne Ronny /Ronny Moerings - klávesy, kytara, basa, zpěv/

"Ale ne, jsem unavený, bolí mě hlava, a pak, nemám prostě na interview náladu..."

Jsem z Holandska. U nás je demokracie. Když nemáš práci dostáváš peníze. Lidé nemají proč si stěžovat."

Jaký je Holandský rock?

"V Holandsku se nic neděje, víc populární hudby je nakonec i v Polsku. Proto jsme museli začít kariéru na britské scéně."

Jak se Vám líbilo polské publikum?

"Myslím, že už to stačí"

MORRISEY O NENAVISTI

THE SMITHS se stávají vzpomínkou. Morrisey vydal své první solové album s trochu zaskakujícím názvem " VIVA HATE " / Ať žije nenávist /.

Jako spousta jiných názvů - svěřuje se na stránkách Melody Maker - tak i tento přišel sám - MUSELO TO TAK BÝT. Vystihuje to přesně to, co jsem cítil po THE SMITHS a co cítím neustále. Takový je svět. Vypadá to, že nenávist je všude, a lásku nalézáš jen těžko. Nenávist žene tento svět vpřed.

Myslím si, že pro lidi je lehké nenávidět a nenávist v životě potřebují - touží nevěřit a kritizovat.

Magazyn Muzyczny, 7/88, Warszawa

Beggars Barquet

Co nového v Beggars Barquet ?

Tělo stárém připomíná názov Beggars Barquet POLISH SOUNDS, mladým spíše nezávislou gramofonovou firmou. Stony nechme MAGAZYNOWYCH a my se podívejme do jedné z nejzajímavějších "INBIE LABEL" na Ostrovech. Przemyslaw Broczek zajišťuje bude protestovat proti označení BB nezávislou gramofonovou firmou, ale za prvé - její spolupráce s Warner Bros se odvíjí pouze na poli distribuce a za druhé - její jméno se objevuje na žebříčcích "nezávislých".

Stěží BB a její filialky SITUATION TWO se rok od roku mění. Některé skupiny jsou u BB od začátků své tvorby / např. GENE LOVES JEZEBEL nebo THE CULT/ část už vyměnila několik ochránců /THE FALL, GO BETWEEN/ a někteří se s ní už rozloučili - z různých důvodů /např. G. NUMAN, BAUHAUS, THE MIGHTY WAH, PLAY DEAD, ASSOCIATES/. Ale v BB panuje umírněný optimismus, který podporuje sbírka zlatých desek visících na hlavní chodbě administrativní budovy vydavatelství. Podívejme se, co se tam udělo v roce 1986 a jací jsou nejzajímavější umělci spolupracující s touto firmou.

HVĚZDY

Je to dost relativní pojem, zejména ve vztahu k "nezávislým", které nemají takovou možnost reklamy jako tzv. MAJOR LABELS, tedy velké nadnárodní koncerny jako EMI, WEA, CBS. Přesto můžeme v případě několika interpretů mluvit o velké popularitě, kterou dokazují každoroční konkursy a počet prodaných desek, které umožňují další existenci, i když nelze mluvit o miliónech vydělaných liber.

BB má určitě dvě hvězdy. Začneme od veteránů. THE FALL mají na Ostrovech stejný počet příznivců jako odpůrců, ale to je přeci normální. Jejich hudba je často označována jako antipop s exponovanou úlohou textů. Nikdy nezapadli do aktuálních trendů či módy. Vždy byli mimo veškeré škatulky. Vedoucí skupiny, MARK E. SMITH, nakrátko ostříhaný třicátník s rozcuchanými vlasy je typem chladného rockového intelektuála. Jak sám tvrdí, jeho jediným soupeřem na poli umění může být jedině... M. JACKSON.

THE FALL se ocitli na prahu desátého roku existence, kterou vyplnilo několik desítek LP a EP proměnlivé kvality i obsahu. S BB spolupracují od roku 1984 po bouřlivém odchodu z ROUGH TRADE. LP "BEND SINISTER", které vyšlo v roce 1986 /název je až třetí verze, se kte-

rou souhlasila skupina teprve těsně před vydáním desky/ je bezesporu jednou z nejzajímavějších desek v historii skupiny. Čím del větší křaje ve skupině SIX SMITH, harková žena, narozená v Los Angeles, 20 let. Přidala se skupině v roce 1966. Přidala se motoricky téměř na všech písních z "LIVE WITH THE FEELING", hraje na kytaru a zpívá. I když jsem THE FARM nikdy nešel moc rád, tuto desku si rád poslechnu a několik písní, jako "U.S. 80'S - 90'S", "DIRTY FAULTUS", nebo "SHOULDER WDS I" - to jsou opravdu perličky.

Druhá hvězda BB je skupina THE CULT, uznávaná jako jedna z nejoriginálnějších skupin britské rockové scény. Začínali jako SOUTHERN DEATH CULT, později - po personálních změnách - se začli jmenovat DEATH CULT, načež se přeměnili - během vystoupení v programu "THE TUBE" před několika miliónovým obecenstvem na THE CULT. Už první deska "DEATHTIME" vzbudila značný ohlas. Nedlouho potom IAN ASTBURY tvrdí: "Chceme nahrát první rockovou desku, které bude rekapitulací posledních 25 let hudby." Nechává si narůst dlouhé vlasy, nosí hendrixovskou košili, v rozhovorech zdůrazňuje svou lásku k LED ZEPPELIN, FREE, HENDRIXVI a MORPISONVI. Efekt je dosti neobyčejný. LP "LOVE" je dokonalou deskou, i když kritikou bylo přijato kontraverzně. Můžeme zde vycítit LED ZEPPELIN /"LOVE"/ a HENDRIX /"THE PHOENIX"/ a kromě toho U2 /"PAIN"/ a taky ... G.GLITTERA /"BIG NEON GLITTER"/. Je zde rovněž vynikající skladba "SHE SELLS SANCTUARY", velký hit na nezávislých žebříčcích. A vše ve vynikající interpretaci a novolněm hávu s trochou hard rockové exprese a poněkud nezvyklými texty vyplývajícími z toho, co před léty hlasěli vlasáci a o čem nečasto zpívali pankáči.

Pozice THE CULT byla neochvějná a skupina ... umkla. Podepsali smlouvu se společností SIPE, která je distribuuje na americkém trhu, několikrát koncertovali po obou stranách Atlantiku a zanedlouho by měli vydat album /už vyšlo - "ELECTRIC" pozná překl/

HVĚZDIČKY

Těch je v každé gramofonové společnosti nejvíce - interpretů, kteří se celkem slušně prodávají, ale popularita se k nim obrací zády. Zatím největší šance na přechod do kategorie hvězd mají dvě kapely : GENE LOVES JEZEBEL a THE BOLSHOI.

Skupina GENE LOVES JEZEBEL byla založena v roce 1983. U jejího vzniku byla dvojčata velského původu - MICHAEL a JAY ASTONVI. První nahrávky maj. LP "PROMISE" /84/ nijak nenadchly. Trochu líp na tom byla dlouhohrající deska "EMIGRANT" /85/, ale přelom nastal

teprve single "DESIRE" /li topač 85/, první úplně komerční písničkou GLJ. Další singly "THE SADIEST THING" a "HEARTACHES" potvrdily popové snahy skupiny, jež byly korunovány vyprodaným turné po Sjednoceném Království. V červenci 1986 vyšla dlouho očekávaná deska "DISCOVER", které přináší sněh podobného klimatu, s lehkými a melodickými písněmi /"OVER THE ROOFTOPS"/. Během týdne se deska ocitla na šele nezávislých hitparád, což bylo pro dvojčata ohromný a dlouho očekávaný úspěch. Produčním alba byl Američan GARY LYONS /dříve pracoval s ROLLING STONES a AEROSMITH/ a částečně jej přizpůsobil americkému trhu, kde jsou GLJ díky dvěma koncertním zájezdům velkým magnetem. Nedávná smlouva s GEFEN RECORDS je pro skupinu dobrým začátkem před vstupem na tuto dožijista atraktivní půdu.

Druhá hvězdička BB, která se objevila v roce 1986 je skupina s trochu zajímavým názvem - THE BOLSHOI. Šéfové BB se netají tím, že na ně v budoucnu hodně sází i když to nebude tak jednoduché.

THE BOLSHOI debutovali na jaře 1985 singlem "SOB STORY", ale pozornost na sebe upoutali teprve druhou nahrávkou "HAPPY BOY", která se objevila taky na minialbu "GIANTS" /jaro 85/. Deska to ale nebyla dobrá, i když BB podepsali a dokonce vydali singl "AWAY". Změna producenta /stal se jím MICK GLOSSOP/ se skupině vyplatila, což potvrdil další singl "BOOK ON BONFIRE". Zakrátko je podepsána smlouva s IRS, které se týká pouze amerického trhu. Po návratu ze šňůry v USA hrají THE BOLSHOI na obnoveném READING ROCK FESTIVAL a v září 1987 vychází LP "FRIENDS". Tuto desku bych označil jako "příjemnou". Nic světoborného, zajímavý hlas zpěváka, pěkně znějící kytara, hezké melodie, i když k typickému popu mají ještě daleko. Podařilo se jim ovšem prorazit s hitem "SUNDAY MORNING", který měl největší úspěch v Polsku.

Nehledě na to, čtveřice vidí svou budoucnost růžově. V poslední době nahrávali filmovou hudbu k filmu "SOMETHING WILD" a charismatický zpěvák TREVOR TANNER hraje v jednom americkém filmu. Myslí si, že je třeba sledovat další osudy této skupiny, zejména proto, že na bici hraje JAN KALICKI.

S BEGGARS BANQUET dříve spolupracovala skupina BAUHAUS. Po jejím rozpadu hudebníci zůstali u firmy. Zpěvák PETER MURPHY se nejprve spojil s bývalým báskem JAPAN - MICKEM KARNEM a jako DALI'S CAR nahráli hroznou desku "THE WALKING HOUR". Naštěstí se brzy rozešli a MURPHY našel vynikajícího spolupracovníka v HOWARDU HUGHESOVI

vidyši hrál v THE ASSOCIATES. Výsledkem jejich více než roční práce je LP "WOULD THE WORLD PREFER TO FAT APART". V produkci měl prsty IVO, což zajištění dovolilo MURPHYHO využít se tomu, co dlel drive. Na konečném tvaru produktu se rovněž podílela vynikající doprovodná skupina. Vznikla deska dotažená, s neobvykle lehkým zvukem, mnohobarevná, se spoustou hudebních "pamlsků". Nebyť písně "THE ANSWER IS CLEAR" mohli bychom považovat LP za vynikající. "NEVER MAN", "CANVAS BEAUTY" a zejména "JEMAL", kterážto skladba by klidně obstála na dvojbalbu THIS MORTAL COIL "FILIGREE AND SHADOW", potvrzují, že P. MURPHYHO ještě nemůžeme poslat do starého železa. /On je třetí hvězdou BB /pozn. red. /.

To nelze říci o jeho dřívějších kumpánech z BAUHAUSU, kteří dnes hrají jako LOVE AND ROCKETS. Po totálně milé desce "SEVENTH DREAM OF A YENGE HEAVEN" /25/ vydali v roce 1986 LP "EXPRESS". Je to o hodně lepší deska, ale vypadá, že hudebníci neví, o co jim jde. Návrat do šedesátých let se v případě LOVE AND ROCKETS nepovedl, i když "EXPRESS" mnohem více čerpá ze stylistiky posledních let včetně vlastní minulosti. To zaručuje skupině velkou popularitu na koncertech, zejména v USA, kde tráví v poslední době spoustu času.

NOVÉ TVÁŘE

Nakonec krátce o debutantech v BB. Pětice s dlouhým názvem "FIELDS OF THE NEPHILIM" pochází z Londýna, funguje více než dva roky, hraje hudbu, která bývá označována jako "spaghetti metal" a všichni vypadají jako "desperatos" ze Západního pobřeží. Jejich první deskou s etiketou BB je singl "POWER", který raději nebudu komentovat.

Druhá nová tvář, mnohem zajímavější, je člověk jménem PIERCE TURNER. Narodil se v Irsku, bydlí v USA. Hrál v málo známé skupině MAJOR THINKERS, ale již delší dobu pracuje na vlastní pěst a jeho dlouhočekaný debut je LP "IT'S ONLY A LONG WAY ACROSS" na kterém mu sekunduje PHILIP GLASS. Jak to nazval jeden z kritiků "deska je směsice přízenního irského sentimentu a moderního amerického rocku". Kromě skladeb TURNERA /hraje na syntezátoru/ se na desce objevila zajímavá verze "UNCERTAIN SMILE" MATTY JOHNSONA /THE THE/.

BEOGAPS BANQUET je dnes jednou z mnoha nezávislých britských firem, dožijista jednou z nejzajímavějších a nejpružnějších. Má vysokou pozici hlavně díky repertoárové rozmanitosti a otevřenosti. Doufám, že od nich ještě uslyšíme nejdříve skvělé album.

"Zlo se p chs bez nstahy, pirozeri, csudov. Dobro je
je vdy produkt umri." Dokonce i divoch a dt s svou
zálitou v pestrém geí, v mňavých látkách, prahrutím
" po ,ovrchové majestátnosti" umlých tvarů, dosvědčují
.... SVU MICHUÍ A BATEČU!

Ch. Fendelrre